

LIPOVEC

Noviny obce Horné Srnie • lipovec@hornesrnie.sk • ročník XXIX • 4/2020

Vianoce u starej mamy

Pavol Červený

Predvianočné obdobie v našej mladosti začínalo sviatkom svätej Kataríny 25. novembra. Aj katarínske pranostiky o počasí hovorili, ako bude vo vianočnom období.

Na dedinách už bola ukončená všetka poľnohospodárska práca. Úroda z polí, záhrad a zber ovocia zo stromov boli ukončené a plody vhodne uskladnené. Bol čas aj na realizáciu tradičných spoločenských zvyklostí a zábav v tomto predvianočnom – adventnom období.

Po Kataríne prišla spomienka na svätého Ondreja 30. novembra a s ňou zvyk trasenia plotov dievčatami, ktoré mali záujem sa vydávať. Ďalej 6. december svätý

Mikuláš, kedy si deti dávali do okien topánky, aby im Mikuláš doniesol do nich darčeky. Potom svätá Lucia (13. december) a s ňou ľudové zvyklosti navštevovať domácnosti dievčatami v bielom obleku, ktoré mali v rukách krídla z husí na symbolické očistenie domáceho príbytku.

No mimoriadnou udalosťou pre deti bola aj návšteva rannej svätej omše zvanej roráty, ktorá sa konala pred svitaním, a preto sa do kostola išlo za tmy. Každý si niesol malý lampášik, v ktorom svietila horiaca sviečka. Pouličné osvetlenie vtedy ešte nebolo. Kostol bol osvetlený len oltárnymi sviecami. Organista na úvod svätej omše zaspieval pieseň v latinčine „Rorate coe-

li desuper“, čo znamená „Roste nebesia z výsosti“. Je to biblický žalm s prosbou, aby prišiel Mesias – Vykupiteľ. Prvé slovo tejto piesne sa stalo názvom celej bohoslužby: rorátna omša alebo RORÁTY. Všetky tieto tradičné piesne sa skončili 16. decembra. 17. december bol začiatkom intenzívnej prípravy na Vianoce, a teda na prípravu vianočných udalostí. Podvečer mládenci na uliciach plieskali pastierskym bičom, čím pripomínali život na salaši. V domácnostiach sme sa viac zdržiavali pre ochladenie vo vykúrenej miestnosti. Deti zhotovovali betlehem a vyrábali vianočné ozdoby.

Starý otec zhotovil z doštičiek malý prístrešok. Deti doňho

vyrobili malé jasičky zo sena. Z tvrdého papiera vystrihovali a maľovali ovečky, pastierov a ostatné postavy, ktoré podľa Biblie boli pri narodení malého Ježiška. Na striedku betlehema nakoniec pripevnili hviezdu so žiariacim chvostom a anjela s nápisom GLÓRIA. Postupná výroba betlehema trvala niekoľko dní.

Stará mama nám deťom pri tom spievala vianočné koledy a rozprávala vianočné príhody a rozprávky o zime. Spomienky starej mamy nám najkrajšie zneli v zimný podvečer, pokiaľ nebola zažatá petrolejová lampa. Zo sporáka bolo počuť praskot dreva a našu izbu osvetľovali len plamienky cez medzery v plat-

ni. Lampa sa v izbe zažala, až keď gazdina prišla s nadojeným mliekom z maštale. Po rozžiarení lampy zaznel kresťanský pozdrav z úst starej mamy. Tento zvyk sme si aj my deti osvojili a používali sme ho aj po zavedení elektrického prúdu do obce.

Dva dni pred Vianocami mala najviac práce gazdina – teda naša mama. Jej hlavnou úlohou bolo pečenie vianočných koláčov. Stará mama mala zasa na starosti vykúriť pec. Koláče sa piekli trojakého druhu, a to: syrovníky, orechovníky a makovníky. Čo nesmelo na Vianoce chýbať, bola pečená calta. Bola to pletienka z koláčového cesta, ktorá cez sviatky nahrádzala chlieb.

Otázky občanov

Odpovedá Jozef Húserka
starosta obce

Na chodníku na Ulici Janka Kráľa sú nebezpečné kanály – resp. dlaždice okolo nich. Jeden kanál je aj zvýraznený farbou, ale potme a pre deti je rovnako nebezpečný. Bolo by možné tieto miesta opraviť?

Áno, opravu vykonáme do 15. 12. 2020.

Vedľa fary bol nedávno zrezaný veľký ihličnan. Prečo? Kto dal na to podnet? Bude nahradený iným stromom?

Strom bol nebezpečne naklonený – zrejme z dôvodu, že v minulosti bola vedľa vykopaná vodomerná šachta. Hrozilo, že pri väčšej dávke mokrého snehu by strom spadol na elektrické vedenie a Súhradskú ulicu. Viď MMS

Na výrub bolo vydané povolenie. V súvislosti s ohrozením zdravia a majetku boli vyrezané aj stromy pozdĺž cesty 1/57

pri dolnej zastávke v počte 4 ks, na ktoré bolo vydané povolenie od Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia, a 5 ks topolov pri ceste 1/57 na ulici Čerňavská.

Súčasťou každého povolenia na výrub je aj povinnosť náhradnej výsadby.

Kedy bude lávka na cyklotrase smerom do Nemšovej posunutá na pôvodné miesto a opravená? Pletivo je v katastrofálnom stave, je to nebezpečné.

Lávka cez rieku Vlárú je v katastri mesta Nemšová a nie je majetkom obce Horné Srnie. Z tohto dôvodu obec nemôže ani investovať do opravy. Pre presunutie lávky na pôvodné miesto je potrebné pripraviť miesto položením panela.

Nedávno prechádzalo po cyklotrase smerom do Nemšovej denne niekoľko

tatroviiek naložených veľkými kameňmi. Asfalt na cyklotrase je tým silno poznačený a hlavne na okrajoch cesty zničený. O čo išlo? Bude cesta daná do pôvodného stavu?

Po veľkej vode v októbri 2020 bolo Slovenským vodohospodárskym podnikom upravené koryto rieky pred lávkou a hrádzba bola spevnená veľkými kameňmi.

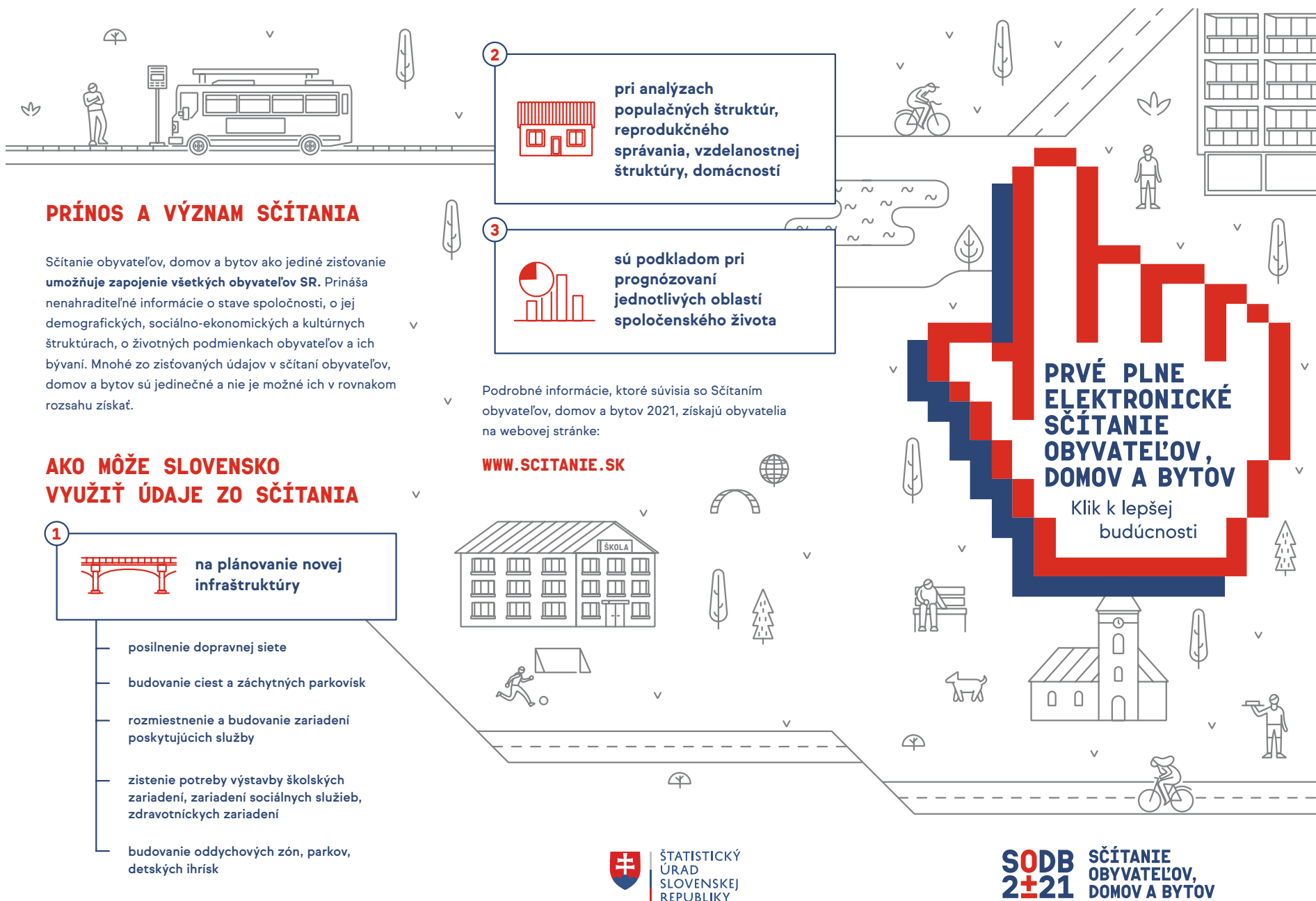
Z uvedeného dôvodu tadiaľ prechádzalo množstvo tatroviiek.

V novembri 2020 bolo uskutočnené stretnutie pracovníka SVP Piešťany a starostu obce s cieľom vyriešiť opravy uvedeného poškodeného úseku cyklotrasy. Obec v tomto čase ešte nemá stanovisko SVP.

Svoje otázky môžete posilať na urad@hornesrnie.sk

Sčítanie obyvateľstva 2021

Po desiatich rokoch sa začiatkom roku 2021 na Slovensku opäť uskutoční sčítanie obyvateľstva. Tu sú všetky dôležité informácie.

Z rokovaní obecného zastupiteľstva

Silvia Kebísková
Obecný úrad

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní
na svojich zasadnutiach dňa 18. 8.
2020 a 29. 9. 2020:

ZOBRALO NA VEDOMIE

1. Čerpanie rozpočtu obce k 30. 6. 2020.
2. Výročnú správu ku konsolidovanej účtovnej závierke Obce Horné Srnie za rok 2019.

SCHVÁILO

1. Predloženie žiadosti o NFP za účelom realizácie projektu „Na kole po rozhlednách česko-slovenského pohraničí“, ktorého ciele sú v súlade splatným územným plánom obce a programom hospodárskeho rozvoja a sociálneho rozvoja kraja v SR;
 - zabezpečenie realizácie projektu v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci;
 - zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie realizovaného projektu vo výške rozdielu celkových výdavkov projektu a poskytnutého NFP v súlade

- s podmienkami poskytnutia pomoci (24 476,35 eura).
2. Rozpočtové opatrenie č. 2/2020 podľa predloženého návrhu.
3. Prijatie návratnej finančnej výpomoci vo výške 52 397,- EUR poskytnutej veriteľom: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava na základe Uznesenia vlády SR č. 494 z 12. augusta 2020 za podmienok uvedených v zmluve o návratnej finančnej výpomoci za účelom výkonu samosprávnych pôsobností z dôvodu kompenzácie výpadku dane z príjmov fyzických osôb v roku 2020 v dôsledku pandémie ochorenia COVID-19.
4. Podľa zákona č. 431/2002 Z. z. zákona o účtovníctve a s ním súvisiacich predpisov o správe majetku zloženie centrálnej inventarizačnej komisie na rok 2020:

nej inventarizačnej komisie na rok 2020:

Predseda: Jarmila Pavlačková
Členovia: Ing. Jolana Hiklová,
Jozef Turák

5. Majetok:
 - samostatná 2-izbová bytová jednotka – byt č. 2 – s podlahovou plochou 51,71 m², nachádzajúca sa v bytovom obytnom dome súp. č. 765 v Hornom Srní, vedená na liste vlastníctva 1572, katastrálne územie Horné Srnie, vlastníctvo v 1/1-ine Obec Horné Srnie,
 - spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach predmetného bytového domu o veľkosti 1/5,
 - spoluvlastnícky podiel s veľkosťou 1/5 na prislúchajúcom pozemku parc. KN-C č. 1194/4 zastavané plochy a nádvoria s celkovou výmrou 177 m², k. ú. Horné Srnie ako prebytočný majetok Obce Horné Srnie.
 - Spôsob naloženia s uvedeným majetkom: odpredaj formou obchodnej verejnej súťaže.
 - Súťažné podmienky na ob-

chodnú verejnú súťaž.

6. Bezodplatný prevod pozemku p. č. 3723/9 EKN s výmrou 229 m², druh pozemku ostatná plocha, zapísaného na LV č. 2954, pozemok vo vlastníctve SR – Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17335345, z dôvodu, že Obec Horné Srnie plánuje na predmetnom pozemku vystať Cyklistický chodník Horné Srnie Antonstálska dolina v zmysle rozhodnutia o umiestnení stavby č. OcÚ 143/2019-003/ZM vydané Obcou Skalka nad Váhom dňa 27. 5. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 6. 2019.
7. Dohodu o ukončení Zmluvy o spolupráci uzatvorenej dňa 13. 01. 2012 na zabezpečenie preneseného výkonu úloh štátnej správy a samosprávy podľa zákona 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov a zákona 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, v zmysle ustanovení §117 zákona 50/1976 Zb. o územ-

nom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, uzatvorenú medzi obcami Zamarovce, Skalka nad Váhom, Dolná Súča a Horné Srnie.

8. Zmluvu o výpožičke na nebytový priestor vo výmere 29,12 m² v suteréne budovy kultúrneho domu, súp. č. 381, parc. č. 833/33 občianskemu združeniu „Hornosrnianska dychovka“, Záhumenská 650/7, Horné Srnie, IČO: 53228499.
9. Zmluvu o výpožičke hnutelných vecí – ozvučovacej techniky a hudobných nástrojov pre združenie „Hornosrnianska dychovka“ so sídlom Záhumenská 650/7, 914 42 Horné Srnie, IČO: 53228499.

V tomto prehľade sú vypísané a zhrnuté len najdôležitejšie body uznesení. Presné znenie uznesení a kompletne zápisnice zo zasadnutí OZ spolu s výpismi z hlasovania poslancov sú k dispozícii k nahliadnutiu na Obecnom úrade v Hornom Srní, ako i na internetovej stránke obce www.hornesrnie.sk.

KLIK K LEPŠEJ BUDÚCNOSTI

Sčítanie obyvateľov bude prebiehať od 15. februára 2021 do 31. marca 2021.

Prvkrát v histórii budú využité údaje z existujúcich administratívnych zdrojov v kombinácii s údajmi získanými od obyvateľov. Zber údajov od obyvateľov nebude prebiehať prostredníctvom papierových formulárov, ale vyplnením elektronického sčítacieho formulára.

Rok 2021 bude z pohľadu budúcnosti Slovenska veľmi dôležitým rokom. Po desiatich rokoch totiž bude na Slovensku prebiehať **sčítanie obyvateľov, domov a bytov**. V porovnaní s predchádzajúcimi sčítaniami je výnimočné – **výlučne elektronické sčítanie a prvé integrované sčítanie**.

100% ELEKTRONICKÉ

Elektronické a integrované sčítanie prináša mnohé výhody, akými napríklad sú:

- presnejšie a kvalitnejšie údaje
- bezpečnosť
- šetrenie životného prostredia
- rýchlosť sčítania

KTO SA MÁ ZÚČASTNIŤ SČÍTANIA OBYVATEĽOV?

Zúčastniť sa sčítania je právom a zároveň zákonnou povinnosťou každého obyvateľa Slovenskej republiky. Na účely sčítania sa obyvateľom rozumie každý, kto má v Slovenskej republike trvalý, prechodný alebo tolerovaný pobyt.

BEZPEČNOSŤ ELEKTRONICKÉHO SČÍTANIA

Elektronické sčítanie prináša so sebou aj určité otázky spojené s bezpečnosťou uchovávaní údajov. Počas **Sčítania obyvateľov, domov a bytov 2021** bude zachovaná **maximálna možná ochrana osobných údajov**. Bezpečnosť všetkých údajov je totiž prioritou a zároveň aj jednou zo základných podmienok elektronického sčítania. **Všetky získané údaje budú bezpečne chránené pred únikom, zneužitím alebo krádežou.**

SČÍTANIE RÝCHLO A JEDNODUCHO

Obyvateľ sa **sčíta sám** alebo **s pomocou blízkej osoby** na akomkoľvek mieste využitím počítača, tabletu alebo mobilu s pripojením na internet. Sčítací formulár bude dostupný na webovej stránke www.scitanie.sk alebo sa obyvateľ sčíta cez mobilnú aplikáciu.

Samosčítanie predstavuje rýchly a jednoduchý spôsob na vyplnenie sčítacieho formulára, bez narušenia súkromia obyvateľa.

Vianočná anketa

Tohtoročné Vianoce budú pre koronavírus iné ako ostatné. Klienti CSS Lipovec si zaspomínali na staré časy a vyslovili svoje vianočné želania.

Pán Ondrej P. (92 rokov)

Ako si spomínate na svoje najkrajšie Vianoce?
U nás bývali každý rok dobré Vianoce.

Aké darčeky ste dostávali, keď ste bol dieťa?
Kedy ako. Nejaké tie cukríky, čokoládka.

Viete si zaspomínať na nejaké tradície, zvyky?
Mama pripravovala všetko na Štedrý večer, jedlá. Mladí chodievali po dedine na Štedrý deň a búchali na okno a volali: „Ožeň sa, ožeň alebo vydaj sa, vydaj“.

Aj sa nejako pripravujete počas adventu na Vianoce?
(rozplakal sa)

Čo by ste si želal na Vianoce?
Zdravie.

Pán Ondrej T. (62 rokov)

Aké darčeky ste dostávali na Vianoce, keď ste boli deťmi?
Dostali sme šampóny, papuče, rukavice, čiapku. Hračky sme nedostávali, vlastne sánky sme dostali, čo nám otec kúpil.

Máte obľúbený vianočný film?
Ja mám radšej vianočné pesničky, najradšej mám Tichú noc.

Aj sa nejako pripravujete počas adventu na Vianoce?
Áno, každý deň sa modlíme ruženec ráno po raňajkách.

Čo si želáte na Vianoce?
Na Vianoce? Len aby to zdravie bolo, aby korona pominula a aby sme už mohli chodiť po vonku a aby mohli návštevy k nám chodiť.

Pani Pavlína (82 rokov)

Aké darčeky ste dostávali, keď ste boli malá?
Človeče, nezlob sa, knižky, oriešky, jabĺčka aj topánky som dostala. Akurát bola potom vojna, čo som ich stále nosila, aby sa mi nestratili.

Akú máte najobľúbenejšiu vianočnú koledu/pesničku?
Tú, čo sa spieva o polnoci v kostole. Tichá noc.

Máte nejaký obľúbený film alebo rozprávku, ktorú ste pozerali cez Vianoce?
Nepozerali, lebo sme nemali televízor.

A neskôr, keď ste už mali televízor, pozerali ste niečo?
No hej, rozprávky. Keď sa niečo pustilo, tak sa pozeralo.

Čo si prajete dostať na Vianoce pod stromček teraz?
Zdravie.

Ako prežívate túto situáciu, keď sú aj návštevy zakázané?
Musíme to prežívať tak, ako je to.

Mávali ste nejaké vianočné tradície? Spomínate na nejaké zvyky?
Vždycky, keď sme večerali, sa odkladalo pre smrtku, aby si nás nezobrala.
Keď sme boli mladí, pozametali sme po večeri a smeti sme vysypali na križovatku... čakali sme... a z ktorej strany zaštekal pes, odtiaľ budeme mať frajera.
Tato chodil vždycky na Štedrý deň posväcovať chlievy.

Pán Jožko (33 rokov)

Ako si spomínate na svoje najkrajšie Vianoce?
Ja som nemal nejaké dobré Vianoce.

Aké dobré darčeky ste dostával na Vianoce?
Väčšinou prádlo, autíčka.

Máte nejaký obľúbený vianočný film?
Najradšej mám Sám doma.

Čo by ste si želali teraz pod stromček?
Nechám sa prekvapiť.

Oslava storočnice v CSS Lipovec

Renata Papierniková
riaditeľka CSS – LIPOVEC

Štvrtok 22. október 2020 – deň ako každý iný. No v Centre sociálnych služieb – LIPOVEC v Hornom Srní predsa niečím zvláštny.

Krásnych 100 rokov sa dožila pani Margita Dobošová, ktorá je klientkou centra od januára 2017. Pre zhoršenú epidemiologickú situáciu sme mohli oslavovať len v kruhu zamestnancov a klientov. Našu oslávenkyňu sme obliekli do krásnych dlhých šiat a v spoločenskej miestnosti sme ju všetci obyvatelia a zamestnanci privítali so spevom. Pani riaditeľka v mene všetkých zamestnancov predniesla príhovor a vinš a odovzdala krásnu kyticu a tortu. Babička nám potom zaspievala pesničku „Slovenské mamičky“ a, samozrejme, sme ju v tom nenechali samotnú.

Pripili sme si spoločne detským šampanským a dali si kavičku s koláčikmi, ktoré nám napiekla nevesta oslávenkyne pani Vierka Dobošová, začo jej veľmi pekne ďakujeme. Je nám nemiernie ľúto, že syn so svojou rodinou mohli stáť len vonku, aby jej mohli zablahoželať a pravnučka predniesť básničku, ktorú pre ňu sama zložila:

*Milá naša babička,
táto krátka básnička
je od vašich pravnúčat pre vás,
veď ste sa s nami hrali neraz.*

*Pamätám si na hru, ktorú ste
s nami hrávali.
Sedeli ste na stoličke a čaganom
nás chytali,
keď sme okolo vás s úsmevom
behali*

*a ako sme vás prosili, aby ste
neprestávali.*

*Pamätám si, ako sme za vami
chodili
s otázkou, či kocku cukru máte.
Vy ste nás nikdy neodbili,
ale rozhodli ste sa, že nám ju
z lásky dáte.*

*Pamätám si, ako ste nikdy
nezabudli na náš sviatok,
na meniny, narodeniny či
Mikuláša.
Nezáležalo na tom, či to vyšlo na
stredu, štvrtok alebo piatok,
vždy niečo sladké a päťeurovka
bola naša.*

*Pamätám si na príbehy s vami,
ktoré nám rozprával tato.
Ako u vás rád jedol a útočisko
nachádzal.
Boli ste také jeho zlato
a on od vás vždy radostný
odchádzal.*

*A teraz, keď k vášmu veku pridáva
sa cifra tretia,
dovoľte mi v mene rodiny celej,
odovzdať vám z lásky vrelej
vinše, čo k vám letia.*

*Želáme vám more spokojnosti
a pokoja,
aby ste boli vždy plná láskavého
postoja!
A ešte lásku, šťastie, pevné zdravie,
k tomu Božie požehnanie!*

Pani Dobošová dostala veľa pohľadníc od príbuzných a známych, blahoželanie od pána predsedu TSK Jaroslava Bašku a tiež od starostu našej obce p. Jozefa Húserku. Pán dekan ThMgr. Štefan Nižník za ňu v nedeľu odslúžil sv. omšu. Veríme, že sa epidemiologická situácia čoskoro zlepší a my budeme môcť umožniť všetkým ostatným s našou zlatou babičkou osláviť jej krásne životné jubileum.

Oslávenkyňa s personálom CSS FOTO: ARCHÍV CSS

Vianoce u starej mamy

Dokončenie zo str. 1

Večer pred Štedrým dňom bol v znamení prípravy a zdobenia vianočného stromčeka. Zdobíť sa začalo, keď mladšie deti zaspali a staršie pomáhali rodičom pri zdobení. Stromček býval zavesený na háku na drevenom strope. Pod stromček sa umiestnil betlehem a darčeky pre deti. Tie si mohli darčeky rozbaľiť až po Štedrej večeri. Štedrý deň bol dňom hygienickej očisty všetkých členov rodiny a na večer obliekanie sa do sviatočných šiat.

Štedrá večera sa začínala v tme po zhasnutí svetiel v miestnosti. Rodina sa spoločne pomodlila desiatok radostného ruženca o narodení Ježiška. Potom jeden člen rodiny vyšiel do predsieni zapáliť vianočnú sviečku. Po trojnásobnom zaklopaní na dvere vošiel do miestnosti a predniesol vianočný vinš a želanie. Sviečku položil na stôl a stará mama zapálila petrolejovú lampu.

Všetci sme sa usadili k štedrovečernému stolu. Po prípitku sa jedli oplátky s medom a posypané nakrájaným cesnakom. To vraj pre to, aby sme v živote vedeli znášať dobré so zlým. Potom stará mama rozkrájala jablko na toľko častí, koľko nás bolo pri stole. To preto, že keď nás postihne nepríjemnosť, aby sme si spomenuli, s kým sme jedli jablko na Štedrý večer

a všetko zlo nás opustí. Ďalej sa jedli orechy, ktoré sme si vybrali so zatvorenými očami zo slamienky, a podľa toho, aké bolo jadro, také malo byť naše zdravie v budúcom roku. Ďalším pokrmom bola kapustnica, potom makové pupáčky a vianočné koláče. A teraz nastala vzácna udalosť – rozbalovanie darčiekov pod stromčekom, na čo sme sa my deti najviac tešili. Dospelí si

vyplňali čas do odchodu na polnočnú omšu hrou v karty alebo navštívili susedov a príbuzných so spevom vianočnej koledy.

Účasť na polnočnej bola aj pre nás deti krásnym zážitkom. Organ v kostole slávnostne znel pri speve Glória – Sláva Bohu na výsostiach. Po jej skončení sa všetci ponáhľali zasneženou krajinou domov. Po uliciach znel pleskot pastierskych bičov a vý-

buchov, ktoré si mládenci vyrobili pomocou karbidu a prázdnej plechovky s uzáverom.

Doma nás už čakala stará mama, ktorá zostala doma pre bezpečnosť príbytku a prípravu pokrmu po skončení adventného pôstu. Keď pán farár na polnočnej zaspieva Glória, už sa môže jesť mäsitý pokrm. Naša stará mama pravidelne – každoročne nám pripravila vyprázanú husaciú pečienku. To bola polnočná pochúťka.

Vianoce pre naše staré mamy boli slávnostné hody. 24. december bola vigília – podvečer slávnosti – v niektorých nárečiach z toho vzniklo i skrátené slovo – vília. 25. december naše staré mamy volali „Hod boží vianočný“.

V gazdovských rodinách naozaj bývalo veľké hodovanie s poďakovaním za úrodu a požehnanie v končiacom sa roku. Hodovú nasýtenosť počas vianočných sviatkov nám pripomína aj zachovalé vyjadrenie „Na Vianoce na gágorce“.

FOTO: SNM.SK

Spomienky na Vianoce

Autor týchto spomienok má 84 rokov, preto jeho spomienky zahŕňajú viac ako tri štvrtiny storočia, teda od roku 1940.

Pavol Červený

V útlom detstve som prežíval Vianoce, a najmä ich očakávanie, ako dieťa gazdovských rodičov. Vianočným darčekom detí bolo vtedy zimné oblečenie a nejaké, vtedy dostupné, jednoduché hračky. No najväčším darčekom bol ozdobený vianočný stromček.

Keď som mal 7 rokov, moja rodná obec na juhu Slovenska sa v roku 1944 dostala do frontovej oblasti II. svetovej vojny. Preto prežívanie Vianoc aj u detí bolo odlišné a trochu aj smutné. Nemali sme vianočný stromček, jeho zabezpečenie v južnej oblasti Slovenska nebolo možné. Neslávila sa ani polnočná svätá omša, vzhľadom na vojnové udalosti bolo zakázané vo večerných hodinách vychádzať mimo domu. Okná domov museli byť zastreté nepriehľadnými záclonami, aby osvetlené okná neboli cieľom bombardovacieho lietadla.

Žiaci do školy nechodili, školské budovy boli použité pre potreby armády, a to ako ubytovne a polné vojenské nemocnice – lazarety. Do školy žiaci nastúpili až po skončení vojny v polovici mesiaca máj v roku 1945. Vojnové prázdniny trvali od 1. novembra do 15. mája.

Skrátený školský rok bol riadne ukončený 30. júna. Všetci žiaci postúpili do vyššieho ročníka a dostali aj výročné

vysvedčenie.

Vianoce v roku 1945 po skončení II. svetovej vojny boli už pokojné, ale poznačené predtuchou nepriaznivého obdobia kolektívizácie, čo gazdovskí občania poznávajú politickú situáciu v Európe už predpokladali. A v predtuche ateizácie spoločnosti naši rodičia nás viedli

v roku 1950 sa obavy o kresťanský spôsob života v našej spoločnosti naplnili. Žiaci a študenti v školách boli vedení – vychovávaní k ateistickému názoru na dianie vo svete, a teda aj na vianočnú atmosféru Vianoc.

Svet bol politicky rozdelený na dva tábory: Západ a Východ. Na Západe sa na Vianoce forsíro-

Československo patrilo politicky na Východ, a preto sa Vianoce v školách oslavovali ako príchod Dedu Mráza. Jeho pomenovanie pochádza z ruskej tradície a folklóru, kde sa spomína ako dobrý starček Ded Maróz.

Preto vianočná spomienka či oslava Vianoc na školách mala charakter príchodu Dedu Mráza.

Socialistická propaganda podsúvala Dedu mráza žiakom na školách i ľuďom v závodoch (text v obláčiku je ironizujúca ľudová slovesnosť z Facebooku) ZDROJ: FACEBOOK/RETRO CZ/SK

k intenzívnejšiemu prežívaniu Vianoc v kresťanskom duchu.

Po zmene politického vedenia v roku 1948 a najmä udalosti

vala spomienka na príchod Santa Clausa a na Východe sa deťom vnucovala spomienka na očakávanie Dedu Mráza. Vtedajšie

Pedagógovia sa snažili naďalej zachovať tradičný charakter Vianoc, aspoň podľa folklóru. Žiaci recitovali vianočné vinše,

básničky o štedrej večeri. Učiteľ hudobnej výchovy naučil žiakov aj tradičné vianočné koledy. Vrcholom školskej vianočnej slávnosti bol príchod Dedu Mráza, ktorý žiakov pozdravil, milo sa im prihovril a potom rozdával pripravené darčeky. Značným problémom bolo získať osobu, ktorá bude na oslave predstavovať Dedu Mráza. Často to bol niekto z divadelných ochotníkov z obce.

V rokoch 1960 až 1980 vplyvom rozvoja osvetľovacej techniky a aj možnosti zvukovej reprodukcie dostali aj školské slávnosti Vianoc nový umelecko-technický charakter. Ale stále sa na vianočnej oslave v školách pripomínal príchod Dedu Mráza, aj keď žiaci spievali vianočné koledy, novoročné vinše a vinše prednášané na Tri krále.

Veľká zmena v školských vianočných oslavách nastala na Vianoce v roku 1990. Po politických zmenách v našej krajine sa pri školských oslavách Vianoc už slobodne spievali betlehenské koledy a účinkujúci prinášali pred divákov aj model betlehema.

Žiacky spevokol spieval náboženské vianočné koledy a smelo sa hlásala udalosť príchodu Spasiteľa na svet. Vianočné oslavy aj v školách dostali nádych kresťanských Vianoc, ako to bolo pred rokom 1950.

Narodil sa Kristus Pán, radujme sa!

Lýdia Murárová

Pochádzate z lekárskej rodiny? Alebo ako ste dospeli k rozhodnutiu venovať sa medicíne?

Otec bol rehabilitačný lekár v Ilave a mama zdravotná sestra. Rozhodnutie prišlo na strednej škole. K matematike som moc neinklinoval, veľmi rýchlo som sa dokázal učiť naspamäť, na škole ma zaujímala biológia, chémia a náuka o ľudskom tele, ale určite v rozhodnutí zohral úlohu aj vzor rodičov. Musím povedať, že do rozhodnutia študovať medicínu moji rodičia ani trochu nezasahovali.

Ako dlho už pracujete v Hornom Srní? Ako ste sa dostali k práci v našej obci?

Prvý deň práce v Hornom Srní bol 23. 1. 2002. To znamená že 23. 1. 2021 budem pracovať v Hornom Srní presne 19 rokov. Do Horného Srnia som sa dostal úplnou náhodou. Môj otec bol spolužiak s internistom MUDr. Vavrušom, ktorý pracoval v Trenčianskych Tepliciach ako internista. Od neho som mal informáciu, že MUDr. Jakubovský odchádza a že obvod bude voľný.

V čom je podľa vás práca praktického lekára náročnejšia ako práca špecialistu?

Všetci lekári majú náročnú prácu. V každej práci sú rôzne špecifiká, rôzna skladba práce, rôzne výkony.

Pokiaľ viem, študenti medicíny postupne pôsobia na všetkých oddeleniach. Kde vás to najviac bavilo? A, naopak, čo vás neoslovilo?

Na škole sa mi páčili akčnejšie odbory, naopak tie menej akčné sa mi nepáčili. Z tých akčných to bola anesteziológia a z tých menej akčných patológia. Po škole som začal pracovať na oddelení anesteziológie a intenzívnej medicíny v Ilave. Tam práca pozostávala z troch častí. Prvá časť bola anesteziológia, teda príprava pacienta a prevezenie pacienta počas operácii. Druhá časť bola intenzívna medicína, to boli ťažké stavy pacientov v bezvedomí na oddelení v nemocnici a tretia časť bola záchranná služba, teda výjazdy sanitkou 155. Následne som robil niekoľko rokov na internom oddelení a potom ako všeobecný lekár. Stále ma však najviac baví práca všeobecného lekára, preto tu pracujem už skoro 19 rokov.

Aký najzložitejší (najstresujúcejší) prípad ste riešili?

Výjazdy záchrankou, kde bola nutnosť riešiť viacerých pacientov s ťažkým poranením a na mieste bola ako jediná naša posádka. Napr. autonehody s viacerými ťažkými poraneniami pacientov alebo napr. pád stavebníkov z lešenia diaľnice v Ladcoch, kde bolo 6 ťažko zranených. Prídete na miesto a teraz sa musíte rozhodovať, koho riešiť ako prvého. Vtedy platí pravidlo: Tí, čo kričia, počkajú. Venovať sa treba pacientom v bezvedomí.

Práca na obvode zo mňa urobila abstinenta

„Najstresujúcejšie je len sa pozeráť a nemôcť zasiahnuť“, hovorí o zážitkoch z výjazdov MUDr. Martin Sebík. Viac ho baví práca všeobecného lekára, ktorú u nás vykonáva už 19 rokov.

Azda najstresujúcejší prípad je vtedy, keď niekto bojuje o život a vy nedokážete nič urobiť, iba sa tomu celému prizerať. V Ilave na jazerách bolo v zime pod nulou a pán bol na prechádzke so psom. Pán dovolil psovi behať po zamrznutom jazere. V strede jazera sa pes prepadol pod ľad. Majiteľ išiel psa zachraňovať a prepadol sa pod ľad tiež. Záchranka prišla na miesto a pán bol v strede jazera, cca 50 metrov od brehu a kričal o pomoc. Na brehu jazera stálo

asi 12 ľudí z toho 3 jeho deti. Jeden z ľudí z brehu sa na to už nedokázal pozeráť a sám sa rozhodol mu ísť na pomoc, no po pár metroch sa prepadol, bol blízko brehu, dočiahol na zem a vrátil sa späť. Na výjazd odoslali aj potápačov z Trenčína, ale kým prídu, to trvá. Ten pán už nevládal, iba kričal, aby mu niekto pomohol, a my sme všetci stáli na brehu jazera a len sme sa prizerali, ako sa pán topí. Tento pocit je najstresujúcejší, že nedokážete nič urobiť. Našťastie,

všetko dobre dopadlo. Potápač už vyskočil z auta prezlečený v neopréne a zavesený na lane rovno na zamrznuté jazero, ľahol si na brucho a išiel po topiaceho sa po bruchu. Na ceste k topiacemu sa opakovane prepádaval pod ľad, ale bol to profesionál, rozhodol sa rozrážať ľad, a tak sa k nemu dostať za pár minút.

Keby ste mali človeku povedať len jedinú radu, ako zdravšie žiť, čo by to bolo?

Toto by bolo na dlhšiu debatu. A tých rád je veľmi veľa. Veľmi dôležité je udržiavať si ideálnu hmotnosť a pohybová aktivita je tiež dôležitá. Chudnutie je 80 % o strave a 20 % o pohybe. Najčastejším dôvodom priberania je zvýšený energetický príjem, teda nadmerné jedenie. Tu na Slovensku bolo zvykom, že keď bola nejaká oslava, vždy si treba pritom dobre zajesť. Tiež treba, aby pacienti chodili na preventívne prehliadky. Každý pacient má nárok na preventívnu prehliadku 1-krát za dva roky. Pri preventívnej prehliadke vieme odhaliť veľmi veľa chorôb: cukrovku, vysoké tuky, vysoké pečeňové testy, poruchy krvného obrazu, vysoký krvný tlak, atď. Kontrolujeme očkovanie proti tetanu, ktoré je povinné zo zákona absolvovať 1-krát za 15 rokov. Obzvlášť dôležité je vyšetrenie stolice na rakovinu hrubého čreva. Takto sme zachránili od rakoviny hrubého čreva veľmi veľa pacientov. Zároveň pozývam všetkých, ktorí nemajú urobenú preventívnu prehliadku, aby prišli ráno na 7.00 nalačno s močom. Vykonávame preventívne prehliadky aj teraz počas koronapandémie.

Ešte ďalšia vec, práca na obvode urobila zo mňa úplného abstinenta. Keď som prišiel pracovať na obvod, príležitostne som si dal aj nejaké to pivo, aj nejaké to víno. Ale keď som videl, aké devastujúce účinky na pacientov má konzumácia alkoholu, postupne som alkohol vyradil. Tu na Slovensku je to tak, že keď príde návšteva alebo je oslava, vždy sa vyťahuje alkohol. Za 19 rokov, čo pracujem v Hornom Srní, minimálne 50 pacientov na komplikácie alkoholu zomreli a veľa pacientov má vďaka alkoholu ľahké alebo ťažké poškodenie zdravia. Teraz nepijem alkohol pre istotu vôbec.

Ako sa pozeráte na korunu ako človeka a ako lekára?

Názor človeka aj lekára je rovnaký. Je nutné, aby sa dodržiavali všetky potrebné prijaté opatrenia a mať pred ochorením rešpekt a vážnosť.

Ste ako lekár zvyknutý na rúško?

Mne osobne rúško nevedí. Nevadí mi nosiť rúško dlhodobo. Je to veľmi dôležitá vec, aby rúško nosili všetci.

Zaznamenali ste rozdiel v očkovaní proti chrípke tento rok a minulý rok?

Minulý rok sme zaočkovali okolo 450 pacientov a vakcín bolo veľmi veľa, ešte aj vakcín zostali, teda každý, kto prejavil záujem, sa aj zaočkoval. Keďže vakcín bolo veľa, mali sme ich aj v ambulancii.

Tento rok bolo vakcín proti chrípke veľmi málo. Keďže ich bol nedostatok, boli len v lekárni. Tento rok prejavilo záujem o očkovanie oveľa viac pacientov ako v minulom roku.

Ja sám sa pravidelne očkujem a očkovaniu verím. Vidím, že efekt zaočkovania riadne funguje. Preto očkovanie odporúčam, nielen proti chrípke, ale aj keď bude vakcína, tak aj proti COVID-19.

Akí sú pacienti v Hornom Srní?

Manželka je tiež všeobecnou lekárkou v Ilave a keď porovnávame správanie pacientov, musím povedať, že pacienti v Hornom Srní sú slušnejší ako tí v Ilave. Myslím si, že je to preto, lebo Horné Srnie je malá dedina a všetci sa poznajú, a preto sú navzájom ústretovejší a slušnejší voči sebe aj voči nám.

Slúžite cez Vianoce? Akú podobu má u vás štedrovečerné menu? Uprednostňujete umelý alebo živý stromček?

Teraz cez Vianoce mi služba nevyšla. Na Vianoce musí byť vždy kapustnica, kapor a majonézový šalát. Keďže máme deti, máme stromček živý. Umelý stromček sme mali jedenkrát cez Vianoce, ale deťom sa to nepáčilo, tak skončil dočasne v krabici. Máme ho odložený a budeme ho mať, keď deti budú preč z domu.

FOTO: ARCHÍV M.Š.

Elektronický predpis liekov

O predpis liekov, resp. zdravotných pomôcok môžete požiadať aj zaslaním emailu na adresu **sebik.ambulancia@slovanet.sk**.

V požiadavke treba uviesť:

- meno, priezvisko a dátum narodenia pacienta;
- názov lieku;
- koľko miligramový liek užívate;
- dávkovanie lieku.

Ak sú lieky len na odporúčenie odborného lekára, treba uviesť navyše aj:

- meno a priezvisko odborného lekára;
- dátum poslednej kontroly odborného lekára;
- naskenované vyšetrenie odborného lekára poslať v prílohe. Správu o vyšetrení odborného lekára nemusíte posilať, ak je vo vašej karte v našej ambulancii.

Po napísaní lieku vám odošleme e-mail, že sme vám lieky napísali. Lieky si následne môžete vyzdvihnúť v ktorejkoľvek lekární na Slovensku do 7 dní od dátumu predpisania a zdravotné pomôcky do 1 mesiaca od dátumu predpisania.

Podľa platných zákonov hospitalizovaný pacient alebo pacient, ktorý je na kúpeľnom pobyte hradenom zdravotnou poisťovňou, nemôže žiadať predpis liekov ani zdravotných pomôcok.

RE: Poriadok musí byť

Žijeme zvláštnu dobu. Rúška na tvári, dlhé rady pred obchodmi, množstvo obmedzení či zatvorené školy prevrátili nejednému z nás život hore nohami. Platia „nové poriadky“ a my si čoraz viac uvedomujeme hodnotu obyčajných vecí – bezpečných nákupov, stretnutí s priateľmi či blízkymi, posedenie pri kávičke vo svojej obľúbenej kaviarni... Aj škola je pre žiakov akási vzácnejšia.

V minulom čísle sme vám priniesli školský poriadok našej školy z vojnového roku 1942. Aj keď sa odvtedy veľa zmenilo, mnohé školské pravidlá platia aj dnes. A asi sa nebudete čudovať, keď napíšem, že aj dnes je dosť takých, ktorí školský poriadok porušujú. No aj keď hovoríme o porušovaní pravidiel a ich dôsledkoch, práve tie v našich spomienkach na školu ostávajú a aj po rokoch sa stávajú časťou zábavnej témou našich stretnutí. Keďže starších žiakov momentálne v laviciach nemáme, na školské priestupky si (teraz už s úsmevom) zaspomínali niektorí naši spoluobčania. Škoda len, že niektoré z pocho-piteľných dôvodov ešte stále nemôžeme zverejniť.

Večer po zotmení sme nemali chodiť von, lebo učiteľia alebo riaditeľ chodili po uliciach na prechádzku. Ako mladé dievčatá sme veľmi radi chodili po večeroch driapať perie, lebo babky, tetky rozprávali veselé aj strašidelné príbehy a spievali pesničky. Chodili sme v hlúčku s babkami zababušené v kockovanej deke, aby sme sa neprezradili.

Mala som rada divadlo, ktoré u nás v dedine malo bohatú tradíciu. Každý rok cez divadelnú sezónu hralo u nás aj krajové divadlo – v drevenej sále na Čerňavom. Ako deviatačka som sa odvážila s mamou a švagrinou ísť na večerné predstavenie. Na kabáte zdvihnutý límec, na hlave ručník do čela. Sedela som ako muška medzi mamou a švagrinou, aby ma učiteľka nezbadala.

V tretej triede sme sa učili násobilku a skúšanie bolo aj s tenkým prúťkom. Koľko je 5 krát 4?...je...je...nevieš? Daj ruku... a švih cez ruku. Druhý aj tretí príklad veľmi štípal. A tak na druhý deň som sa radšej dobre naučila.

Terka (72)

Porušenie školského poriadku? Jednoducho, neprípustné! Jedným bodom bolo, že žiak musí byť na verejnosti slušný. Nebyť slušný sa veru neoplačalo. Na ulici sa vždy muselo pozdraviť súdruha učiteľa či súdružku učiteľku. Tak sa mi stalo, že som so spolužiakom bol veľmi zahrúžený nad jamkou, ktorú sme do hlineného chodníka spravili opäťkom topánky. Kľačiac proti sebe sme hrali guľky. V istom momente sa mi zaiskrilo v očiach a zbadali sme nad nami súdruha učiteľa. Únik nemožný

a do ticha otázka: „Jožko, hráte, hráte?“ Vyskočili sme a odpovedali: „Áno, súdruh riaditeľ.“ „Aby ste nezabudli, že na ulici máte pozdraviť, do pondelka napíšete obaja 500-krát: Na ulici mám pozdraviť súdruha riaditeľa.“ Bolo to v sobotu podvečer a boli sme si vedomí, že to v pondelok pred ôsmou ráno musí byť prinesené do riaditeľne. Tak sa aj stalo. V riaditeľni sa to skončilo úchvatne, so slovami: „Vidíte, ale ste to zvládli.“ Po tejto pochvale sme ešte obaja dostali „zaucho“, aby sme nikdy viac nezabudli pozdraviť.

Jozef (73)

Nezabudnem na jeseň 1990, keď som začal chodiť do piatej triedy ZŠ. Rok po Nežnej revolúcii ešte stále doznievali ozveny socializmu a naša škola ešte stále v jeseni slávila mesiac česko-slovensko-sovietskeho priateľstva. Tak ako vždy, aj tentoraz sme si v triede urobili výstavku hračiek Made in ZSSR. Pretože sme s rodičmi chodili často k známym na Ukrajinu, mal som tých hračiek naozaj dosť. Tvorili hádam polovicu výstavky. Čerstvo nainštalovanú výstavku chodili hojne očumovať aj žiaci z vedľajších tried. Jeden spolužiak položartom utrápil niečo v tom zmysle, že by sme za to mohli vyberať vstupné. V tej eufórii mi to pripadalo ako výborný nápad – sranda musí byť. Vzal som výkres s nápisom Kútik družby, ktorý trónil nad výstavkou, a dopísal som naň „Za pozeranie sa platí 5 Kčs“ (hodnota dvoch žuvačiek Bajo).

Sranda sa však skončila, keď to zbadala triedna. Svoje hračky som musel ešte v ten deň odniesť domov, schyťal som poznámku, rodičov si pozvala na pohovor a keďže som mal toho vtedy na rováši viac (blbnutie na školskom pozemku počas pestovateľských prác), na štvrtý rok mi navrhla dvojku z chovania.

Peter (42)

Keď som bol malý, v škole nás učili aj také dôležité životné zručnosti, ako je štopkanie ponožiek. A tak v rámci tréningu sme dostali na domácu úlohu zaštopkať roztrhanú ponožku. Ručné práce som nenávidel, ale zaprel som sa a pustil som sa do toho. Asi som štopkal príliš poctivo, lebo pani učiteľka so svojim skúseným okom si prácu vyložila po svojom: podvod. Do žiackej knižky som dostal veľkú pätku. Moja mama sa ale nedala a hájila česť svojho syna. Do žiackej pridala poznámku: „Jurko si tú ponožku štopkal sám.“

Doteraz neviem, či pani učiteľka uznala svoj omyl, alebo si myslela, že ide o sprisahanie matky so synom. Táto poznámka v žiackej ale zostala povestná, hoci ju paradoxne nenapísala učiteľka, ale moja mama.

Juraj (40)

Nedávno sme si so spolužiackou zaspomínali na obdobie, keď sme spoločne drali školské lavice. Dištančné vyučovanie sme síce zažili

jednu zimu aj my (počas troch týždňov uhoľných prázdnin), ale v inej podobe. Triedny učiteľ navštívil všetkých 34 žiakov a každému nám odovzdal na lístočku napísané úlohy z viacerých predmetov, ktoré máme doma vypracovať. Trvalo mu to takmer týždeň. Kým sa k nám dostal, užívali sme si zimu (s asi metrovou nádielkou snehu) naplno. A pravdu povediac, ani potom nás rodičia neudržali doma.

Zaspomínali sme si i na naše zdravé „mliečne desiaty“. Nevie, čo by povedali deti dnes na takúto desiatu – 1/4 litra mlieka v igelitovom vrecúšku a žemľa k tomu. Ale my sme si to vedeli spríjemniť. Desiatu sme rýchlo zjedli a niektorí kreatívni spolužiaci vrecúška nafúkali a vzápätí zmenili na nášlapné míny. To bolo rachotu, až kým nevbhla do triedy pani učiteľka majúca dozor na chodbe. Vtedy sme sa zmenili na partizánov. Nedostala z nás ani slovo, nie to ešte priznanie (ani od spolužiaka s nohou na míne).

Raz sa jeden týždenník rozhodol rozdať mlieko chalacom tak, že len skríkol „chytaj“ a už hádzal vrecúška po triede. Jedného spolužiaka trafil rovno do tváre za hurónskeho rehotu ostatných. Ten sa našťval a chcel mu to vrátiť, ale... týždenník sa uhol a vrecúško tresk o stenu. Mlieko stekajúce po stene nás bleskovo schladilo. Samozrejme, to mu už neprešlo. Skončil v riaditeľni. Vrátil sa so zvláštne červenými očami a ušami. Ale čo sa tam odohralo, sme sa od neho nikdy nedozvedeli...

Milada (50)

Niet dospelého človeka, čo by rád nespomínal na školu, na časy mladosti a školské vylomeniny.

Jednou z dôležitých vecí bolo stihnúť opísať úlohy cez prestávku, teda bolo potrebné mať prehľad, kde je učiteľ a či už ide na hodinu. Chalani dali hlavy do kopy a jasné, že niečo vymysleli. Práve sme mali do školy doniesť doma vyrobené búdky pre vtáčky. Aj sa tak stalo. Výstavku sme urobili pri našej triede – na konci dlhej chodby na poschodí. Do najväčšej búdky do vnútra dali chalani zrkadlo. Otočili ho tak, aby z triedy videli na zrkadlo a mali prehľad, čo sa robí na chodbe. Čo dosiahli? Úlohy písali v klude, v klude sa mastili karty, hrala „fúkaná“ s drobnými peniazmi... A bolo menej poznámok, lebo učiteľ nevidel, čo nemal vidieť...

Mali sme učiteľa, čo sa rád kolísal na stoličke. Nerád z nej vstával. Aj keď vysvetľoval, mal takú dlhú paličku, aby dočiahol až na tabuľu. Chlapci vyrušovali, tak im dal trest – napísať 100-krát vetu, že už vyrušovať nebudú. Nebol veľmi obľúbený. Potrestaní sa dohodli, že sa mu pomstia. Doniesli do školy mazľavé mydlo a namastili s tým podlahu. Prišla hodina „H“. Pán učiteľ vysvetľoval, kolísal sa a zrazu báááááá!!!!!! Učiteľa za katedrou nebolo. To bolo smiechu!!!! Ale keď sme videli, že ruky sa objavili na stole, učiteľ sa dvíha a zrazu sa postavil, v zlomku sekundy sme zostali ticho. Pozrel sa prísne po triede. Ani sa nepýtal na vinníka, len pokojne povedal: „Milí moji, už ste z koncoročného výletu doma.“

Jarmila (53)

Učiteľ mal na záhrade krásne čerešne. Tak sme si šli nakradnúť, lenže nás zbadal. Rýchlo sme sa rozprchli, ale jeden kamarát nestihol. Učiteľ mu dal dolu nohavice a dobre ho vyšľahal po riti. Nebolo kedysi zvykom sťažovať sa rodičom na učiteľa, lebo by sme boli dostali druhýkrát doma.

Ale v tomto prípade to pán učiteľ prehnal. Museli ísť aj k doktorovi do Nemšovej. Kamarátov otec sa nahneval. Na druhý deň išiel do školy, vošiel do zborovne a ručne-stručne (ako sa to v Srní hovorí) si to s učiteľom vybavil.

Boliestky sa zahojili a kamarátov otec s pánom učiteľom sa pri dobrej slivovičke udobrili.

Ján (81)

FOTO: TWITTER/ AL GARNER

↑ Kostol sv. Jána Nepomuckého sa dočkal novej fasády

→ Jediný koncert tohto leta zorganizovala hornosrniarska dychovka. Stihli to v poslednej chvíli, pred príchodom II. vlny

Skauti pripravili pre naše deti aj korona-Mikuláša. Jednotlivo, s rúškom a odstupom, ale potešil

Taký bol rok 2020

Daždivé leto, koronavírus, minimum spoločenských podujatí, ale aj nové investície. Pripomeňte si s nami dôležité momenty roku 2020

Foto: Lýdia Murárová

Jediné väčšie podujatie tohto leta bola súťaž vo varení gulášu, Gulášmajster

Celoplošné testovanie na Covid-19. V prvom kole sa zúčastnilo 1769 obyvateľov, pozitívnych bolo 17 (0,97 %), v druhom kole sa zúčastnilo 1776 obyvateľov, pozitívnych bolo 12 (0,68 %)

Cyklotrasa by sa mala onedlho spojiť s českou stranou

Stará a nevyhovujúca športová hala bola zrovnaná so zemou, na jej mieste začala vyrastať nová

Schátraný betónový plot okolo futbalového štadióna nahradil nový, plechový

Po jesenných dažďoch stúpila hladina Vláry natoľko, že na cyklotrase posunula lávku, potrhala na nej pletivo a zaplavila polia okolo cyklotrasy smerom do Nemšovej

Silný vietor narušil statiku bocianieho hniezda pri vstupe do obce

Jeseň a príprava na Vianoce v CSS Lipovec

Renata Papierníková

Celý svet čelí zlej epidemiologickej situácii, ktorá priniesla veľké množstvo opatrení a obmedzení, ktoré sa v nemalej miere dotýkajú aj prijímateľov sociálnych služieb a zamestnancov v Centre sociálnych služieb – LIPOVEC. Od 1. 10. 2020 sme museli znovu pristúpiť k úplnému zákazu návštev. Tak ako na celom Slovensku aj u nás prebehlo 30. 10. a 6. 11. 2020 testovanie všetkých zamestnancov a prijímateľov sociálnych služieb antigénovými testami s negatívnym výsledkom pre všetkých zamestnancov a klientov. V CSS testujeme každé dva týždne všetkých zamestnancov a klientov a okrem toho pri každom podozrení, že by mohlo ísť o ochorenie COVID-19. Ďakujem všetkým príbuzným a priateľom, že nám pomáhajú zvládať túto situáciu a rešpektujú naše opatrenia. Sú síce tvrdé, ale výsledok testovania nám zatiaľ potvrdzuje, že sú správne. Veľa ľudí sa pýta: „Ako to zvládajú Paľo a všetci ostatní, ktorých sme stretávali v dedine?“ Môžeme povedať, že napriek tomu, že to trvá už dlho, v podstate od 6. 3. 2020, to zvládajú veľmi dobre. Snažíme sa všetkým ešte viac ako za „zdravej“ situácie vytvárať teplo domova.

Odkedy sa začali v júni uvoľňovať opatrenia z I. vlny pandémie, začali sme si budovať nový drevinovo-kvetinový záhon kombinovaný kamienkami, väč-

šími kameňmi a kôrou. Za krásne skaly ďakujeme CEMMAC, a. s., Horné Srnie. Tradičnú „opekačku“ spojenú so športovými hrami sme si museli tento rok urobiť len v rámci našej komunity. Boli sme opekať aj na Starej rieke, aby aspoň trošku zmenili naši klienti prostredie. Každý deň po raňajkách sa pod vedením pána Hôrku modlia ruženec – hlavne za to, aby sa zlepšila táto neľahká situácia. Vyrábajú krásne obrazy, deky a iné výrobky, popri tom si spievajú a počúvajú Šláger. Keďže k nám nemôžu prísť ani kaderníčky, nahradili ich naše šikovné dievčatá – mužov podľa potreby strihajú a ženy strihajú, farbía a natáčajú – urobili si tzv. kadernický salón. Keďže naši obyvatelia nemôžu nikam ísť, chodíme im podľa ich požiadaviek nakupovať. Blíži sa koniec roku a teda najkrajšie sviatky – Vianoce. Ako všetci aj my sa pripravujeme. Vyrábame pozdravy, ozdoby a vianočnú výzdobu. Žiaľ, tento rok sa našimi výrobkami nebudeme môcť prezentovať na vianočných trhoch.

Vianoce tu máme o chvíľu. No tento rok budú pre všetkých iné ako po minulé roky. Chceme za Centrum sociálnych služieb – LIPOVEC zaželať všetkým krásne prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojich blízkych, veľa zdravia, šťastia, lásky a Božieho požehnania. A rok 2021 nech prežijeme všetci oveľa lepšie ako tento rok.

Podakovanie

Radi by sme sa touto cestou poďakovali všetkým členom odberných tímov, ktorí počas dvoch novembrových víkendov obetovali svoj voľný čas a pomohli s testovaním našich obyvateľov.

Veľká vďaka patrí zdravotníkom, administratívnym pracovníckam, dobrovoľníkom, vojakom a policajtom, ktorí vytvorili skvelé tímy a počas dvoch kôl v našej obci otestovali takmer 3600 ľudí.

Ocú

Výlet na Baťov kanál

Dňa 8. 9. 2020 naša organizácia – Jednota dôchodcov Slovenska – usporiadala autobusový zájazd do mesta Skalice, spojený s návštevou Baťovho kanála.

Mária Kussová

Baťov kanál je zaujímavá technická pamiatka v regióne „Slovácko“, ktorá bola vybudovaná v rokoch 1934 – 1938. Slúžila výlučne na prepravu lignitu do Baťových tovární v Otrokoviciach. Plavebná trasa bola dlhá cca 53 km a bolo na nej vybudovaných štrnásť plavebných komôr, ktoré regulovali výškové rozdiely hladiny na trase. Okrem komôr bol vybudovaný aj

rad ďalších technických zariadení, ako napr. železničný most či splavy.

V súčasnej dobe je cesta prístupná i pre majiteľov člnov. Dá sa vhodne spojiť aj s cyklistickou trasou, ktorá je dlhá asi 80 km a vedie prevažne po rovine. Po novej trase kanálom je v súčasnosti v prevádzke 13 plavebných komôr. Niektoré úseky vedú riekou Moravou, niekde sú umelo vyhlbené kanálové úseky. My sme

sa previezli na loďkách z prístavu Skalica do Sudoměřic a späť. Na tejto trase je zachovaná aj technická pamiatka – výklopník.

Teraz o samotnom priebehu zájazdu.

Nie všetkým našim občanom je známe, že post primátorky v Skalici zastáva naša rodáčka Anna Mierna. Ako prvý bod zájazdu bolo osobné privítanie na radnici v jej kanceláriách a, samozrejme, aj s tradičným vy-

nikajúcim trdelníkom. Za tento počín pani primátorky veľmi pekne ďakujeme. Radnica sa nachádza priamo v budove, kde v r. 1918 niekoľko dní sídlila Dočasná vláda pre Slovensko, a tak sa de facto stala Skalica hlavným mestom Slovenska. V roku 1372 sa stala slobodným kráľovským mestom s úplnou samosprávou, právom meča a právom opevniť sa mestskými hradbami.

Po ukončení návštevy radnice sme so sprievodkyňou postupne navštívili niektoré sakrálné stavby, ako Kostol sv. Michala Archanjela či jezuitský Kostol sv. Františka Xaverského. Za zmienku stojí, že v roku 1662 založili jezuiti v Skalici strednú školu, ktorá bola koncom 17. storočia povýšená na kolégium. Jedna z najstarších stredných škôl na Slovensku – skalické gymnázium je doteraz funkčná.

Rotunda sv. Juraja

K najstarším stavbám v meste patrí pôvodne románska stavba – Rotunda sv. Juraja. V neskorších dobách bola goticky a ba-

rokovo prestavaná. Z obdobia gotiky sa v interiéri zachovali fragmenty nástenných malieb zobrazujúce motív z legendy o sv. Jurajovi.

Pre nedostatok času sme bohužiaľ nenavštívili:

Dom kultúry – je secesná stavba architekta Dušana Jurkoviča postavená v r. 1905. Budova je dodnes v pôvodnom stave.

Záhorské múzeum – v ktorom je aj blahovská izba, pomenovaná po svojom zakladateľovi. Dr. Jankovi Blahovi. Bol prvý slovenský profesionálny operný spevák. Ďalej sa tu nachádza archeologické oddelenie s exponátmi z období od paleolitu až po slovanské obdobie, osídlenie Záhoria od najstarších dôb pravekého vývoja až po 10. storočie.

Je toho ešte podstatne viac, čo stojí za pozretie v Skalici a jej okolí.

Po absolvovaní plavby po Baťovom kanáli sme mali rezervovaný obed. Následne sme nasadli do autobusu a vydali sa na cestu späť domov.

← Účastníci zájazdu pred secesným kultúrnym domom v Skalici FOTO: ARCHÍV M.K.

↓ Technická pamiatka Výklopník z r. 1939 slúžila pôvodne na preklad uhlia. Dnes je z nej vyhlídková veža FOTO: WIKIMEDIA

Skautské online družinovky

V septembri sa s novým školským rokom rozbehol aj ten skautský a s ním začali naše pravidelné stretnutia v klubovníach, družinovky. Do bežnej družinovej činnosti sme zakomponovali aj aktuálne hygienické opatrenia.

Ján Sedláček

Po niekoľkých týždňoch sa ale činnosť nášho zboru pozastavila a družinovky sa z klubovní museli presunúť do online priestoru. Čeliac tejto výzve sa radcovia (mladí vedúci) zboru stretli na online meetingu, aby sa dohodli na spoločnom postupe.

Keďže v týchto časoch sa mala konať aj oslava patróna nášho zboru sv. Františka z Assisi, rozhodli sa miesto celozborovej akcie spraviť spoločnú družinovku – súťaž. Všetky družiny dostali 4 úlohy, ktoré mali splniť v čase svojej online družinovky. Tieto

prebiehali na platforme Zoom. Medzi úlohami bolo napríklad natočiť spoločné krátke video o tom, ako si členovia družiny predstavujú svoju obec za doby sv. Františka alebo nakresliť výjav z jeho života pomocou skicára na Zoome. Úlohy boli po družinovkách obodované a družina s najväčším počtom bodov vyhrala kurz lezenia na lezeckej stene v Trenčíne.

Ďalší program družinoviek sa odohrával v réžii jednotlivých radcov a ich zástupcov. Niektorí program tvorili podľa skautských príručiek, ako je Prvý Skaut, ktorá je zameraná na všeobecný rozvoj mladých skautov.

Napríklad družina skautov viedla živú debatu na tému vyjadrovanie a rešpektovanie názorov druhých. Iní sa zase inšpirovali Slovenskými povestami, ktoré prerobili do zbierky digitálnych komixov alebo sledovali video o pôvode sveta podľa Slovanov. Takto sa dozvedali o živote našich predkov.

Mladé skautky – včielky mali na družinovke hosťa. Bol ním majiteľ malej firmy na predaj bylinkových čajov, ktorého si zavolali, keď robili odborku Bylinkár. Tiež mali družinovky zamerané na spoznávanie povolání a voľbu svojho budúceho povolania. Rozvíjali aj svoje ko-

munikačné schopnosti, učili sa zaujímať o druhých a vedieť ich vypočuť. Toto rozvíjanie bolo väčšinou nepriame a podnietené rôznymi jednoduchými hrami.

Mladí skauti – vlčatá si zase skúšali šifrovanie správ pomocou Morseovej abecedy.

Starší skauti – rangeri si vymysleli aktivitu k 17. novembru. Počas piatich dní mali menšie aktivity, ktorými si priblížili život ľudí počas vlády komunizmu. Vyrábali si transparenty, sledovali dokumenty o revolúcii a počúvali hudbu z toho obdobia, zdržiavali sa potravín dovezených z cudziny alebo si pripravovali prejav, ktorý by prečítali

na zhromaždení študentov v tej dobe. Týmto sa dozvedali viac o období, kedy bol aj skauting zakázaný, a o živote ľudí, ktorí nám všetkým vybojovali slobodu.

A keďže sa blížil čas, kedy chodí Mikuláš, tak to rangeři znova využili na spostenie chvíľ sebe aj mladším skautom. Vytvorili niekoľko mikulášskych tímov zložených z Mikuláša, anjelov a čertov a roznášali darčeky vlčatám a včielkam zo zboru.

Táto situácia síce nie je ľahká ani pre skautov, ale sme odhodlaní sa s ňou popasovať najlepšie, ako vieme.

Jeseň 2020 – Život v škole

Martina Hanusová

Druhá vlna koronavírusu, žiaľ, neobišla ani našu školu. A hoci sme v septembri začínali školský rok s nádejou, že situácia sa upokojí a rúška budú iba septembrovou záležitosťou, opak bol pravdou. Situácia sa postupne zhoršovala, a tak ako na celom Slovensku, aj naša škola musela na 2. stupni prejsť na konci októbra na dištančné vzdelávanie. Aj triedy na prvom stupni v prípade potvrdeného ochorenia u detí absolvovali karanténu. Prenos v škole zo žiaka na žiaka sa nám zatiaľ, našťastie, nepotvrdil, išlo o šírenie vírusu v rodinách. Najviac sa nám komplikovala situácia v školskej jedálni, kde celoplošné testovanie potvrdilo vírus u niektorých zamestnancov a ostatní museli zostať v karanténe. Skomplikoval sa chod MŠ, keďže celodenná prevádzka bez stravy nebola možná. Ďakujem rodičom za pochopenie celej situácie a ospravedlňujem sa im za spôsobené komplikácie.

Situácia v školstve nie je priaznivá, určite aj verejnosť vníma, že pravidlá sú nejasné alebo prichádzajú neskoro a riadiť školu v takomto období nie

je ľahké. Napriek tomu existujú možnosti a spôsoby, ako zabezpečiť to, aby vzdelávací proces bol obohatený rôznymi aktivitami a projektmi, ktoré posúvajú školu, dávajú žiakom a učiteľom pocit radosti z úspechu a pozitívnu energiu.

Vďaka šikovným pedagógom a vychovávateľkám v ŠKD sa nám podarilo nasledovné aktivity:

- Do školy na bicykli
- Európsky deň jazykov
- Aj Ty v IT – workshopy pre dievčatá a žiakov 5. ročníka
- 16. október Svetový deň výživy
- 21. október Deň jablka
- Október – Mesiac úcty k starším
- Finančná gramotnosť – Deň sporenia
- Tekvičkoobranie v ŠKD
- Čítame s Osmijankom – vyhodnotenie a ocenenie našich štvrtákov
- Záložka do knihy spája školy
- Školské kolo technickej olympiády a olympiády v anglickom jazyku

Škola aktívne vyhľadáva výzvy rôznych nadácií a orga-

nizácií, ktoré sa zameriavajú na podporu škôl a inovácie vo vzdelávaní. Tvoríme projekty, ktorými sa uchádzame o ich granty. Takýmto spôsobom sa nám podarilo v novembri získať prostriedky na tieto projekty:

Týždeň vedy a techniky na našej škole

december 2020 – máj 2021
koordinátor Mgr. Helena Galiková

Zameranie: učenie výskumným spôsobom – chémia, technika, robotika

Tento projekt sa uskutoční vďaka finančnej podpore Nadácie ZSE.

micro:bit

december 2020 – máj 2021
koordinátor Ing. Iveta Gabrišová

Zameranie: motivovať a podporovať našich žiakov, ale hlavne dievčatá, v IT oblasti formou aktivít zameraných na programovanie prostredníctvom micro:bitov

Tento projekt sa uskutoční vďaka finančnej podpore Nadačného fondu Telekom.

Hodnotiaca schôdza

Emília Nosálová

Koronavírus bol príčinou, že hodnotiaca schôdza SZTP ZO Horné Srnie sa nemohla uskutočniť v plánovanom termíne v mesiaci marec, hoci pozvánky na jej uskutočnenie boli už členom rozdane. Správa z médií o zákaze verejných akcií uvedené prekázala. Po ústupe I. vlny pandémie sa uskutočnila až dňa 31. júla 2020 na športovom štadióne v Hornom Srni. Po vyhodnotení roka 2019, oboznámení sa s plánovanými akciami a rozpočtom na rok 2020, príhovoroch hostí – predsedkyne KR SZTP v Trenčíne p. Eleny Ronaiovej a starostu obce Horné Srnie p. Jozefa Húserku, sa uskutočnili voľby vedenia tejto organizácie. Staronovým predsedom sa stal p. Štefan Blaho, ktorému i touto cestou blahoželáme. Ďakujeme za činnosť našej členke p. Vilme Martiškovej, ktorá sa vzdala práce vo vedení pre zdravotné dôvody.

Počasia sa vydarilo, a tak po hodnotiacej schôdzi akcia pokračovala športovým odpoľudním. Prítomní mali možnosť zmerať si svoje sily v športovom záporení v už tradičných 5 disciplínach. Prví traja víťazi z každej disciplíny boli odmenení skleným pohárom. Celkovým víťazom sa stal člen z Nemšovej p. F. Šimko. Blahoželáme. Nezabudlo sa ani na našich jubilantov, ktorí sa dožili pekných životných jubileí. Prajeme im veľa šťastia, zdravia a úspechov. Na akcii nechýbalo ani občerstvenie vo forme chutného guláša, minerálky, koláča a kávy. Na záver bol i spev.

Autobusový zájazd

Dňa 29. augusta 2020 sa uskutočnil naplánovaný jednodňový zájazd autobusom na Oravskú priehradu spojený s plavbou loďou, návštevou kostolíka, ktorý nebol zatopený ako obce nachádzajúce sa na dne Oravskej priehrady. Zájazd pokračoval návštevou pútnického miesta Rio de Klin, kde sa nachádza v nadživotnej veľkosti socha pána Ježiša a tiež i socha svätého otca Jána Pavla II. Pre účastníkov zájazdu bola táto návšteva veľkým duchovným zážitkom. Sme šťastní, že sa nám uvedené podarilo absolvovať, kým sa nerozšírila II. vlna koronavírusu, ktorá by nám zájazd zmarila. Tešíme sa na ďalšie akcie, pokiaľ nám to zdravotná situácia dovolí. K uvedenému musíme prispieť i my všetci svojou zodpovednosťou.

← Workshop Aj ty v IT

←↘ **Deti z ŠKD pripravili darčeky pre starkých z CSS Lipovec**
↘ **Radosť za našich darčiekov v CSS Lipovec**

FOTO: ARCHÍV ZŠ

Zhodnotenie vodáckej sezóny

Zdenko Lipták

Pandémia koronavírusu zasiahla do všetkých oblastí nášho života, nevynímajúc činnosť vodáckeho klubu Delfín. Do polovice marca sme mávali pravidelné tréningy v telocvični ZŠ, no od vyhlásenia karantény sa školský i športový život zastavili.

Vodácke preteky, ktoré sa začínajú v máji, boli zrušené. S tréningom na vode sme začali až koncom mája, keď sa podmienky uvoľnili, lebo aj lodenica v Trenčíne bola zatvorená. V júni a hlavne v júli, keď už boli prázdniny, sme sa snažili najazdiť čo najviac kilometrov na vode. Kalendár kanoistických pretekov sa musel nanovo prerobiť.

Piešťanská regata

Prvými pretekmi, ktoré sa konali 18. a 19. 7., bola Piešťanská regata. Na týchto pretekoch sa zúčastnili i naši pretekári. V sobotu štartovali na trati 2000 m chlapci a dievčatá 9 – 12-roční. V kategórii dievčat 11-ročných sa umiestnila na 5. mieste Zuzana Dušičková. Medzi 11-ročnými chlapcami podal dobrý výkon Oliver Kebísek, keď bol 12. z 22 štartujúcich.

V nedeľu sa súťažilo na trati 500 m. Tu sa medzi juniormi umiestnil Marcel Kristín na 6. mieste v rozjazde a Martin Lipták na 9. mieste v rozjazde medzi kadetmi. V kategórii dievčat 13-ročných sa Marianna Zúbková umiestnila na 5. mieste v rozjazde.

v rozjazde. Na trati 2000 m sa umiestnili: Zuzana Dušičková – 6. miesto, Oliver Kebísek – 9. miesto, Samuel Savka – 23. miesto.

Pohár Interu

V dňoch 15. a 16. 8. 2020 sme sa zúčastnili na Pohári Interu v Bratislave. V sobotu nám spravila radosť Lucia Dušičková, keď v kategórii 11 – 12-ročných dievčat na K2 – 2000 m spolu s Natáliou Plškou z TTS Trenčín skončili na 3. mieste a získali bronzové medaily. V kategórii chlapcov sa v K1 – 2000 m umiestnil Oliver Kebísek na 9. mieste a Samuel Savka na 24. mieste. Potešila nás aj Marianna Zúbková, keď v K2 – 1000 m spolu s Kristínou Šedivou z TTS skončili na 7. mieste vo finále.

V nedeľu sa pretekalo na 200 m trati. Martin Lipták postúpil z rozjazdy a v semifinále obsadil 7. miesto. Marianna Zúbková tiež postúpila v K1 – 200 m do semifinále a tam skončila na 6. mieste. Chlapci Kebísek a Savka štartovali prvýkrát na dvojčaku a v K2 – 2000 m skončili na 12. mieste. Ďalší pekný výsledok dosiahla Lucia Dušičková, keď v K1 – 2000 skončila na 5. mieste a jej sestra Zuzana na 7. mieste.

Majstrovstvá Slovenska

Vyvrcholením sezóny boli majstrovstvá Slovenska, ktoré sa konali v dňoch 28. – 30. 8. v Bratislave na Zemníku. V piatok sa pretekalo na 1000-metrovej trati. Tu štartoval len Martin Lipták a skončil na 9. mieste v rozjazde.

li do finále a tam skončili na 9. mieste. V kategórii juniorov skončil v K1 – 200 m Marcel Kristín na 8. mieste v rozjazde a Martin Lipták na 7. mieste. Popoludní nás zasa potešila Lucia Dušičková, keď v K1 – 2000 m obsadila pekné 5. miesto. Jej sestra Zuzka skončila v K1 – 2000 m na 8. mieste. V kategórii chlapcov 11 – 12-ročných obsadili Kebísek so Savkom v K2 – 2000 m 15. miesto.

Za predvedené výsledky na majstrovstvách Slovenska chcem poďakovať všetkým pretekárom.

Aj keď sme mali pre pandémiu veľký tréningový deficit, zvýšeným úsilím cez prázdniny sa nám podarilo zmierniť následky a dosiahli sme celkom uspokojivé výsledky. Z dievčat chcem pochváliť Luciu Dušičkovú, ktorá dosiahla najlepšie výsledky, aj Mariannu Zúbkovú, ktorá sa prebojovala do finále na K2 – 500 m i K2 – 200 m. Z chlapcov chcem pochváliť Olivera Kebísku, ktorý podával celú sezónu vyrovnané výkony a veľmi poctivo pristupuje i k tréningom.

Na záver chcem poďakovať i rodičom pretekárov – hlavne Andrejovi Kebískovi a Jurajovi Savkovi, ktorí mi pomáhali s dopravou lodí na preteky, a Lucii Dušičkovej za dopravu detí. Dúfam, že situácia s koronavírusom sa do jari zlepší a budeme môcť pokračovať v tréningoch v normálnych podmienkach. Pretekárov chcem povzbudiť, aby aj teraz, keď nemôžeme trénovať spoločne, doma aspoň individuálne posilňovali a zlepšovali si kondíciu behom alebo jazdou na bicykli.

Spoločenská kronika

Naši noví občania

Andrej Matuščin
Jakub Prošňanský
Andreas Kristín

Navždy sme sa rozlúčili

25.9.2020	Dalibor Kebísek
27.9.2020	Mária Čajkovičová
2.10.2020	Kristína Černíčková
4.10.2020	Mária Hajdaková
16.10.2020	Kristína Masárová
2.11.2020	Zuzana Vydrnáková
6.11.2020	Hana Tršková

Svoje články a námety
posielajte na adresu
lipovec@hornesrnie.sk

Spoločná fotografia klubu z majstrovstiev Slovenska FOTO: ARCHÍV Z.L.

Novácka päťstovka

Ďalšími pretekmi, na ktorých sme sa zúčastnili, bola Novácka päťstovka, ktorá sa konala 1. a 2. 8. 2020. V sobotu sa súťažilo na 500 m trati. Naši pretekári sa umiestnili nasledovne: Martin Lipták – 8. miesto v rozjazde, Marcel Kristín – 8. miesto v rozjazde, Marianna Zúbková – 8. miesto v rozjazde. Na trati 2000 m skončila Zuzana Dušičková na 7. mieste, Oliver Kebísek na 8. mieste a Samuel Savka na 23. mieste.

Druhý deň pretekov sa súťažilo na 200 m trati. Tu sa umiestnili: Martin Lipták – 8. miesto v rozjazde, Marcel Kristín – postúpil do semifinále a tam skončil na 9. mieste, Marianna Zúbková – 8. miesto

V sobotu boli preteky na 500 m trati. Tu postúpil Marcel Kristín z rozjazdy a v semifinále skončil na 9. mieste. Martin Lipták skončil na 8. mieste v rozjazde, Zúbková postúpila z rozjazdy a v semifinále obsadila 7. miesto.

V kategórii K2 – 500 m dievčat 13 – 14-ročných nás potešili Zúbková so Šedivou, keď postúpili do finále a tam sa umiestnili na 8. mieste. V kategórii chlapcov 12-ročných v K1 – 2000 m sa umiestnil Samuel Savka na 25. mieste a Oliver Kebísek skončil na 9. mieste.

Posledný súťažný deň bola na pláne 200-metrová trať. V kategórii dievčat 13-ročných postúpila M. Zúbková do semifinále a tam skončila na 4. mieste. V K2 – 200 m spolu so Šedivou postúpi-

*Keď smrť dá o sebe vedieť,
ľudia zrazu pocítia bezradnosť a neistotu,
pretože v jej blízkosti všetko stráca zmysel
a čas už nie je dôležitý...*

S bolesťou v srdci sme 5. decembra 2020
prijali správu o úmrtí

p. Brigity Kondekovej.

Zákerná choroba jej zobrala, pre ňu
tak typickú, silu a životnú energiu
a ukončila jej život vo veku 71 rokov.

Pani Brigita Kondekova pracovala
na Obecnom úrade v Hornom Srní
od roku 1984 a v roku 2005 odišla
do zaslúženého dôchodku.

Za kolektív obecného úradu sa chceme
s „Gitkou“ – ako sme jej všetci hovorili,
rozlúčiť poďakovaním za všetko,
čo pre našu obec a jej občanov vykonala,
za jej aktívny prístup k životu,
k spoločenskému daniu v obci,
ako i za svedectvo jej súkromného života.
Každý si ju bude pamätať ako „správnu ženu“.

*Raz každý musí odísť tam,
odkiaľ už niet cesty späť.
Raz každý vo svete živých
musí zanechať všetko, čím žil,
čo mal rád.*

